

[Ministeren for kulturelle anliggender.]

drøftet i det udvalg vedrørende lokal radio- og fjernsynsvirksomhed, som jeg nedsatte efter radiolovens vedtagelse, og udvalget har anbefalet en sådan ændring, bl. a. på baggrund af det ringe antal ansøgninger om tilladelse til kabelforsøg. Efter udvalgets opfattelse bør der dog ikke gives tilladelse til radiospredning inden for større lokale områder end dem, der for tiden hver for sig kan dækkes ved hjælp af et kabelanlæg. Det kan diskuteres, om der er tilstrækkeligt grundlag for en isoleret lovændring af så begrænset omfang. Under alle omstændigheder mener jeg, at et lovforslag, der betyder, at f. eks. et byområde på størrelse med Århus kan dækkes fuldstændig med programmer ved hjælp af en radiostation, som der har været tanker fremme om, vil indebære en så afgørende ændring i den nuværende radioordning, at det først bør komme på tale i forbindelse med revisionen af loven i 1977-78.

Selv om en udbygget regional programtjeneste fra Danmarks radio stort set henvender sig til det samme publikum som den lokale programvirksomhed, der er uafhængig af Danmarks radio, er der efter min opfattelse ingen grund til at tro, at den første af disse kommunikationsformer skulle gøre den sidste overflødig — eller omvendt. Det er klart, at den lokale programvirksomhed på kommunal eller eventuelt amtlig basis må arbejde på helt andre vilkår end Danmarks radios provinstjeneste, selv om man godt kan forestille sig en form for samarbejde mellem disse programtjenester. Ved at give plads for en alternativ lokal programvirksomhed kan man til en vis grad imødekomme det ønske om konkurrence, der så ofte fremføres i debatten om Danmarks radios forhold.

Det bliver en vigtig opgave ved lovrevisionen at definere målsætningen og vilkårene for den af Danmarks radio uafhængige lokale programvirksomhed, således at der kan blive tale om en virkelig alsidig behandling af lokale emner og problemer under lokal indflydelse og medvirken. Som jeg fremhævede ved forelæggelsen af forslaget til den gældende radiolov, er det et hovedpunkt, at den lokale programvirksomhed bliver uafhængig af kommercielle interesser. Det konkurrenceforhold til Danmarks radios pro-

vinstjeneste, som kan tænkes at opstå, må være en konkurrence på kvalitet og samfundsinteresse.

Det er overhovedet af væsentlig kulturpolitisk betydning at øge befolkningens muligheder for selv at kunne komme til udtryk ved hjælp af billed- og lydmedierne. Danmarks radio har et båndværksted i København, hvor man kan komme ind fra gaden med sine ideer og få råd og vejledning foruden apparatur. Det danske Filminstitut har et filmværksted i København, der arbejder på samme måde, om end instituttet af økonomiske årsager ikke kan yde bevilning dertil i 1976-77.

Det er en urimelig ting, at disse muligheder stik imod selve deres formål er forbeholdt en mindre del af befolkningen.

Jeg kan resumere mine bemærkninger om decentraliseringen således, at der på længere sigt kunne tegne sig en ordning, hvorefter Danmarks radios provinstjeneste ud over landsdækkende programmer også producerede regionale fjernsynsprogrammer, og at denne virksomhed foregik med et regionalt medansvar for styrelsen, eventuelt ved en udbygning af amtsprogramrådenes kompetence. En sådan ordning kunne navnlig få effekt den dag, der var opbygget et nyt sendenet. Parallelt hermed kunne kommuner og amter, der var interesserede, få tilladelse til at drive egen programvirksomhed, radio eller fjernsyn, trådløst eller via kabelanlæg, helt i egen regie, men muligvis med teknisk bistand fra Danmarks radio.

Statsfinansiering.

Ved den gældende radiolovs § 15, jfr. § 7, blev der tilvejebragt hjemmel for statsfinansiering af Danmarks radios virksomhed på undervisningsområdet ved udsendelse af kortbølgeprogrammer og ved fremstilling af programmer til distribution på anden måde end gennem udsendelser.

Undervisning.

På undervisningsområdet er der indgået aftale mellem radiatorådet, undervisningsministeren og kulturministeren i henhold til bestemmelsen i radiolovens § 15, således at den øverste ledelse af og tilsynet med programvirksomheden på undervisningsområdet overflyttedes fra radiatorådet til undervisningsministeren. Det er således undervis-